

ROZHOVOR S. HUBÁLKA PRO KATOLICKÝ TÝDENÍK

Otázky:

1. Jak se „rodí“ mediální hvězdy, ať už ty pozitivní či negativní? Co takovým lidem nesmí v žádném případě chybět?

Mediální hvězdy vznikají frekvencí jejich výskytu v médiích, což je zase dáno tím jak často je novináři oslovují, což je zase dáno tím, jak dobře vyhovují požadavkům médií, tj. zajímavě, krátce a výstižně se vyjádřit. Je to tedy zpětnovazební cyklus. Na dnešního člověka nepřetržitě dopadá nadměrné množství informací a „hvězdou“ se může stát jen ten, kdo v nepřehledné záplavě opakovaně zazáří.

2. Na čem podle vás závisí to, jak dlouho mediální hvězda na nebi „svítí“? Je možné jejich existenci nějak přizívat? Jak?

Z výše uvedeného plyne, že dle mého soudu to je ve frekvenci, tedy kvantitě, ale i v kvalitě prezentací v médiích.

3. Koho z církevního prostředí považujete za mediálně zdatného a proč?

Mediálně zdatní jsou biskup Malý a opat Sziostronek, ale jednoznačně vyčnívá, skutečnou hvězdou je prof. Halík. Halík je výjimečný jak vzdělaností tak osobnostními charakteristikami a komunikačními schopnostmi .

4. Co byste naopak církvi, pokud se týká prezentace v médiích vytkl a proč?

To je velké téma, poučné je vidět prezentaci církve v západní Evropě a v USA. Myslím si, že naprostou nedostačivost prezentace církve v médiích si uvědomujeme všichni.

5. Do jaké míry se podílí na vzniku mediální hvězdy církve víra jako taková. Jinak řečeno – hovoří-li někdo nezakrytě o své víře – zvláště v televizi, je to věřícími diváky bráno téměř jako hrdinství – dotyčný člověk se stává hvězdou, byť třeba předtím byl divákovi nepříjemný, teď ovšem zjistil, že je věřící, a tak se situace mění.

Nejsem si jist zda to platí v české společnosti všeobecně, na mne to působí velmi sympaticky a často se mi zdá, že lidé jako jsou Jiří Grygar či Marek Eben nadělají pro evangelizaci více než mnozí duchovní. Internetovou debatu na téma účasti Terezie Olivové v televizní reality show považuji za nejzajímavější sondu do myšlení našich mladých křesťanů posledních let.

6. V církevních kruzích se praktikuje zásada, „že je lepší nedělat si do vlastního hnízda“ – jinak řečeno, nemluvit zvláště v médiích o problémech, se kterými se církve potýká. Nemá toto jednání přesně opačný efekt?

Samozřejmě že to má opačný efekt, pokrytectví je naším největším nepřítelem.

7. Myslíte si, že je možné prostřednictvím televize evangelizovat?

Nepochybně, děje se to ve všech moderních společnostech. Víím, že česká situace je velmi specifická, ale musíme se poučit z dobrých zkušeností z ciziny. Evropské zkušenosti jsou dle mého přesvědčení snadno přenosné a i z USA se můžeme poučit jak o vynikajících postupech, tak i o otřesných masových komediích, dle mého mínění odstrašujících.

8. O tom, že kvalitní způsob prezentace křesťanství v médiích je v dnešní době klíčový není pochyb. Na co konkrétně by se měla církev zaměřit, jaké kroky podniknout, aby se tak skutečně dělo?

Církev by měla hlásat poselství pravdy a lásky, pomoci těm nejpotřebnějším, což jsou u nás například Romové, a být hrdá na osobnosti typu Tomáše Halíka a jejich aktivity maximálně podporovat. Cituji z posledního KT: Slavnostní bohoslužbou v bruselské katedrále sv. Michala zahájil belgický primas, kardinál Godfried Danneels, v pořadí již 4. městskou misii a Mezinárodní kongres pro novou evangelizaci. Zúčastnil se i belgický král Albert II. se svou chotí Paolou. „Křesťanství se rozšířilo právě ve městech – v Korintu, Římě a dalších tehdejších metropolích,“ řekl na tiskové konferenci v Bruselu kardinál Danneels s tím, že křesťanství je náboženství měst. „Ve městech s jejich nesnázemi – nezaměstnaností, chudobou, uprchlíky či pracovním stresem – roste touha po vysvobození, a tím i otevřenost pro Krista a jeho poselství.